

ventet, indtil der fra Kultusministeriets Side forelaa en endelig Præstevalglov i Forbindelse med en Præstelønningslov, men jeg erkender, at jo hurtigere vi kunne lovfæste det, som nu foreligger i Form af Cirkulære, desto bedre. Det er et grundlovmæssigt Krav, men paa den anden Side maa der ogsaa gives Administrationen og Lovgivningsmagten den fornødne Tid til paa fyldestgørende Maade at forberede den endelige Lovgivning, som skal sættes i Stedet. Men jeg indrømmer, det kan være rigtigt, og vi have derfor ogsaa i vort store Ændringsforslag paa en Maade lovfæstet Cirkulæret af 6. Januar og gjort det i alt væsentligt overensstemmende med Kultusminister Nielsens Lovforslag.

Hermed skal jeg anbefale det af os stillede Ændringsforslag.

Grønborg: Hvorledes en Ting tager sig ud, afhænger jo meget af de Øjne, der se paa den, og fra hvilken Side man betragter den. Nu har der jo under disse Forhandlinger været en hel Del Tale om, hvorvidt Folkekirken er en blot og bar borgerlig Indretning, og naar man skal tage Stilling til de Lovbestemmelser, her foreslaas, maa Stillingen afhænge meget af, hvorvidt man lægger Vægten paa den borgerlige eller den mere aandelige Side. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, i hvor høj Grad Folkekirken er en borgerlig Indretning, og hvor det borgerlige og det religiøse mødes, det er ikke nødvendigt. Men jeg vil stærkt betone, at hvad vi her have med at gøre, og hvad vi skulle lovgive om, er den ydre, den borgerlige Side af Folkekirken. Ud fra dette Synspunkt er det, vi have stillet vore Ændringsforslag.

Jeg skal først omtale det Ændringsforslag, der gaar ud paa at give disse Raad, her er Tale om, et andet Navn. Jeg kan i saa Henseende ikke være enig med den ærede Ordfører, der jo allerede nu var inde paa at omtale vort Forslag. Jeg mener, at Ordet Menighed har en mere aandelig, en dybere, en mere levende Betydning end Ordet Kirke. Og bortset fra, at Ordet Kirke er et græsk og Ordet Menighed et plattysk Ord, bortset fra alle sproghistoriske Betragtninger, er jeg vis paa, at i den almindelige Befolknings Tankegang og Bevidsthed har Ordet Menighed en dybere og mere levende Betydning end Ordet Kirke; man kan tale om, at Menigheden rummes indenfor Kirken, men jeg tror ikke, man saa godt kan vende det om og sige, at Kirken rummes indenfor Menig-

heden. Jeg har Lyst til at bruge det Billede, at det er for mig, som om det, man betegner ved Kirken, det, man forstaar ved det Ord, er mere den udvortes, den legemlige Side af Sagen — jeg siger „mere“, det er fortrinsvis dette —, medens Ordet Menighed og det, det udtrykker, stærkere er rettet mod det aandelige, mod Sjælen deri, og da vi nu mene, at det mere er for den udvortes, den ydre Side, den mere kirkelige og borgerlige Side, vi her skulle lovgive, have vi ønsket ogsaa at give disse Raad et Navn, der bedre betegner det, vi stile efter. Vi have da foreslaaet at kalde dem Kirkenævn, idet vi mene, at her have vi et godt og, som den ærede Ordfører ogsaa sagde, smukt og til Dels dansk Ord og tillige et Ord, der har historisk Hævd. Der har været nævnt et saadant Ord som Sognenævn. Det synes jeg ikke passer saa godt her, fordi vi jo — heldigvis — her i Forslaget ikke oprettholde Sognegrænserne. Ordet Kirkenævn rammer det, vi ønske, Loven her skal træffe Bestemmelse om.

I Overensstemmelse dermed foreslaa vi, at Ordet Menighedsråds møde erstattes med Ordet Kirkestævne. Der bliver indvendt, at det er et Ord, der allerede er optaget og bruges paa anden Maade. Ganske vist, men deri, at Ordet bruges paa en anden Maade, nemlig, naar man udenfor Kirkedøren læser ved Kirkestævne, hvor der ofte ikke er ret mange Mennesker til at høre efter, ligger der ikke nogen Miskredit for Ordet, saaledes at vi ikke skulde kunne optage det som Betegnelse for det Møde, der her er Tale om. Det Kirkestævne, vi nu have udenfor Kirkedøren, er en Ting for sig. Meningen er ogsaa her, at helst hele Menigheden skulde være til Stede og høre, hvad der blev bekendtgjort. Jeg ser derfor ikke, at der er noget i Vejen for ogsaa at bruge Ordet i den bestemte Betydning, vi her have foreslaaet. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Ændringsforslag Nr. 50.

Ud fra samme Grundbetragtning, at det er den mere borgerlige Side af det, der vedrører Kirken, vi skulle lovgive om, foreslaa vi, at Reglerne for Valgret og Valgbarhed bringes i Overensstemmelse med dem, der gælde paa det borgerlige Livs Omraade. Selvfølgelig maa den særlige Fordring fastholdes, at baade de, der vælges, og de, der vælges, skulle være Medlemmer af Folkekirken, men vi kunne ikke se, at man har nogen Ret til at udelukke Medlemmer af Folkekirken, der opfyldte de borgerlige Betingelser for Valgret, fra